

Współczesny rynek wymaga produktów wysoko wyspecjalizowanych, dobranych precyzyjnie do potrzeb klienta. Mamy nadzieję, że dzięki miesięcznikowi *Accreo Taxand FMCG Flash* będziemy mogli Państwu pomóc w podejmowaniu najkorzystniejszych decyzji biznesowych.

- Ustawa o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców
- Odsetki oraz inne wydatki od kredytu zaciągniętego na wypłatę dywidendy nie są KUP dla spółki – uchwała NSA
- Kwoty wypłacone na podstawie pozasądowej ugody nie są KUP
- Odsetki od dofinansowania z UE podlegają zwolnieniu z CIT
- Udział w imprezie integracyjnej powoduje powstanie przychodu dla pracowników
- Wynagrodzenie za utrzymanie niskich cen powinno podlegać VAT
- Można zaliczyć do KUP odpisy amortyzacyjne od czasowo nieużywanego środka trwałego
- Podatek od wartości dodanej na fakturze od zagranicznego kontrahenta można zaliczyć do KUP
- Kompensata należności uprawnia do przyspieszonego zwrotu VAT
- Wydatek związany z rozwiązaniem umowy może być KUP
- Kara umowna z tytułu odstąpienia od umowy nie podlega zaliczeniu do KUP
- Opłata za licencje na oprogramowanie komputerowe nie podlega podatkowi u źródła
- Spotkanie z kontrahentem w lokalu gastronomicznym ma zawsze charakter reprezentacji
- Otrzymanie nieodpłatnej gwarancji przez podmiot powiązany generuje przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia
- Korzystanie z firmowego auta na cele prywatne powoduje powstanie przychodu dla pracownika

AKTUALNOŚCI

USTAWA O REDUKCJI NIEKTÓRYCH OBOWIĄZKÓW OBYWATELI I PRZEDSIĘBIORCÓW

Przedmiot zmian: Co do zasady w dniu 1.01.2012 r. weszła w życie ustawa z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378), która wprowadziła w 23 ustawach zmiany, mające na celu redukcję uciążliwych obowiązków administracyjnych. Ustawa ta wprowadziła możliwość występowania przez wszystkich podatników (płatników, inkasentów) o wydanie interpretacji ogólnej oraz zniósł Monitor Polski B.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Zmianą, która może mieć wpływ na możliwość zarządzania ryzykiem podatkowym przez podatników, jest wprowadzenie możliwości występowania wszystkich podatników o wydanie przez Ministra Finansów interpretacji ogólnych. Częstsze wydawanie przez Ministra Finansów jednolitych interpretacji może doprowadzić do ujednoczenia w szerszym zakresie stanowisk organów podatkowych.

ORZECZNICTWO

ODSETKI ORAZ INNE WYDATKI OD KREDYTU ZACIĄGNIĘTEGO NA WYPŁATĘ DYWIDENDY NIE STANOWIĄ KUP DLA SPÓŁKI – UCHWAŁA NSA

Uchwała NSA w składzie siedmiu sędziów z 12.12.2011 r. (sygn. II FPS 2/11).

Teza: W ocenie NSA, zapłata odsetek od kredytu na wypłatę dywidendy lub poniesienie innych kosztów związanych z tym kredytem stanowi wydatek związany z prowadzoną działalnością, jednak nie spełnia innego warunku niezbędnego dla uznania go za KUP – mianowicie działalnie to nie skutkuje ani uzyskaniem przychodu, ani zachowaniem lub zabezpieczeniem jego źródła. Dywidenda stanowi bowiem przychód wspólników, a nie spółki. Zdaniem NSA, jeśli spółki nie stać na sfinansowanie wypłaty dywidendy, wspólnicy powinni zatrzymać zysk w spółce, by nie ryzykować utraty płynności finansowej.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Analizowana uchwała NSA rozstrzyga kontrowersyjną kwestię zaliczania do KUP odsetek od kredytów zaciąganych na wypłatę dywidendy. NSA wskazał, że wspólnicy podejmując uchwałę o podziale zysku powinni uwzględniać aktualną płynność finansową przedsiębiorstwa. Istnieją pewne zastrzeżenia do tego stanowiska gdyż prowadzi ono bowiem do dyskryminowania finansowania kapitałowego w stosunku do finansowania długiem. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w przypadku zaciągnięcia kredytu na finansowanie innego kredytu odsetki z tego tytułu podlegałyby zaliczeniu do KUP.

KWOTY WYPŁACONE NA PODSTAWIE POZASĄDOWEJ UGODY NIE STANOWIĄ KUP

Wyrok NSA z 15.12.2011 r. (sygn. II FSK 1190/10) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: W sytuacji, gdy podatnik zawiera umowę pozasądową, choć na etapie postępowania sądowego uzyskiwał korzystne orzeczenia sądowe i realnie nie powinien obawiać się negatywnych skutków zakończenia sporu na drodze sądowej, to wypłacona kontrahentowi kwota z tytułu umowy nie zabezpiecza jego źródeł przychodów. W konsekwencji, podatnik nie może powyższego wydatku zaliczyć do KUP.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Omawiany wyrok NSA prezentuje niekorzystne dla podatników stanowisko. Zgodnie z orzeczeniem NSA, organy podatkowe mają prawo oceniać związek wydatku z przychodem i odmawiać prawa do zaliczenia do KUP wydatków, których poniesienie w ich ocenie nie miało racjonalnego uzasadnienia. Istnieją jednak argumenty przemawiające za stanowiskiem korzystnym dla podatników, albowiem zawarcie ugody pozwala ograniczyć koszty i ryzyko związane z prowadzeniem sporu przed sądem oraz może mieć korzystny wpływ na wizerunek przedsiębiorstwa.

ODSETKI OD DOFINANSOWANIA Z UE PODLEGAJĄ ZWOLNIENIU Z CIT

Wyrok NSA z 9.12.2011 r. (sygn. II FSK 1114/10) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: Celem art. 17 ust. 1 pkt 23 i 24 ustawy o CIT było zwolnienie z podatku środków pomocowych otrzymywanych z UE bez względu na sposób ich dystrybuowania (w tym za pośrednictwem budżetu państwa). W świetle analizowanego przepisu, zwolnieniu z CIT podlegają również odsetki od środków pochodzących z funduszy UE lokowanych na bankowych rachunkach terminowych – zwolnienie to stosuje się także po zakończeniu projektu. NSA podkreślił, że co do zasady zwolnienia podatkowe należy interpretować ściśle, zakazana jest jednak ich wykładnia zawężająca (na niekorzyść podatnika).

Znaczenie dla przedsiębiorców: Analizowany wyrok potwierdza, iż ustawodawca zezwalał na zwolnienie z CIT środków otrzymywanych przez podatników w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw w latach 2004 – 2006. Formalny sposób przekazywania podatnikom środków unijnych nie ma znaczenia. Jednocześnie, omawiany wyrok wskazuje, że również odsetki od środków pochodzących z funduszy UE lokowanych na bankowych rachunkach terminowych podlegają zwolnieniu z CIT.

UDZIAŁ W IMPREZIE INTEGRACYJNEJ POWODUJE POWSTANIE PRZYCHODU DLA PRACOWNIKÓW

Wyrok NSA z 2.12.2011 r. (sygn. II FSK 1017/10) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: Imprezy integracyjne, o ile faktycznie nie mają charakteru szkoleniowego, powinny generować dla pracowników przychód z nieodpłatnego świadczenia. Dla powstania przychodu istotny jest fakt postawienia do dyspozycji pracownika świadczenia, które polega już na samej możliwości skorzystania z imprezy. Przychód powstanie niezależnie od sposobu, w jaki pracodawca będzie rozliczał się z usługodawcami odpowiedzialnymi za organizację imprezy, czyli również niezależnie od możliwości przyporządkowania pracownikowi konkretnej kwoty osiągniętej przez niego korzyści.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Wyrok NSA prezentuje kolejne, po uchwale NSA w sprawie pakietów medycznych, niekorzystne dla pracowników i pracodawców stanowisko dotyczące nieodpłatnych świadczeń. Można przypuszczać, iż niekonsekwentna dotąd linia orzecznicza zaczyna się ujednolicać – niestety na wyraźną niekorzyść podatników. W takiej sytuacji pracodawcy powinni zdawać sobie sprawę z ryzyka podatkowego, jakie niosą ze sobą wszelkie dodatkowe świadczenia przyznawane pracownikom.

WYNAGRODZENIE ZA UTRZYMANIE NISKICH CEN POWINNO PODLEGAĆ VAT

Wyrok NSA z 20.10.2011 r. (sygn. I FSK 1513/10).

Teza: Pieniądze otrzymywane przez dystrybutorów od producenta towarów, mające wynagrodzić sprzedawcom utrzymywanie stałej (niskiej) ceny towarów (tzw. protekcja cenowa) powinny być traktowane jako dotacja i podlegać opodatkowaniu VAT na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o VAT. Moment powstania obowiązku podatkowego należy rozpoznawać zgodnie z zasadami ogólnymi.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Zdaniem NSA, skoro otrzymywana dopłata ma bezpośredni wpływ na cenę towarów, bezsprzecznie stanowi ona obrót opodatkowany VAT. W związku z tym, beneficjent dotacji ma obowiązek udokumentowania otrzymanego wynagrodzenia fakturą wewnętrzną. Niezależnie, na podstawie literalnego brzmienia przepisów ustawy o VAT, NSA wyjaśnił, iż VAT objęte są nie tylko dotacje otrzymywane przez sprzedawców ze środków publicznych, ale również niepublicznych. Nie jest również istotny podmiot udzielający dofinansowania.

MOŻNA ZALICZYĆ DO KUP ODPISY AMORTYZACYJNE OD CZASOWO NIEUŻYWANEGO ŚRODKA TRWAŁEGO

Wyrok NSA z 20.10.2011 r. (sygn. II FSK 725/10).

Teza: Przepisy ustawy o CIT nie zawierają przepisów zakazujących dokonywania odpisów amortyzacyjnych ani zaliczania do KUP odpisów dokonywanych w odniesieniu do środka trwałego czasowo wyłączonego z używania. W sytuacji czasowego zaprzestania korzystania z danego urządzenia nie ma zastosowania art. 16c pkt 5 ustawy o CIT, dotyczący środków trwałych, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane. Przepis ten relewantny jest tylko w sytuacji, gdy podatnik w ogóle zaprzestał wykonywania działalności, do celów prowadzenia której składnik majątku został nabyty/ wytworzony.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Analizowany wyrok NSA dotyczy możliwości dokonywania amortyzacji od środków trwałych czasowo przez podatnika nieużywanych (np. z powodu koniunktury). Jeśli składnik majątku został wprowadzony do ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, nie ma przeszkód, by amortyzować go nieprzerwanie. Należy jednak pamiętać o szczególnej regulacji zawartej w art. 16h ust. 1 pkt 3 ustawy o CIT, dotyczącej działalności wykonywanej sezonowo – w takim bowiem przypadku środki trwałe należy amortyzować tylko i wyłącznie w okresie ich faktycznego wykorzystywania.

PODATEK OD WARTOŚCI DODANEJ NA FAKTURZE OD ZAGRANICZNEGO KONTRAHENTA MOŻNA ZALICZYĆ DO KUP

Wyrok WSA w Gdańsku z 27.09.2011 r. (sygn. I SA/Gd 571/11).

Teza: Co do zasady, podatek naliczony nie podlega zaliczeniu do KUP, chyba że podatnikowi nie przysługuje prawo do jego odliczenia. Na fakturach otrzymywanych od zagranicznych kontrahentów może pojawić się podatek od wartości dodanej, którego zwrot nie jest możliwy na warunkach przewidzianych w ustawie o VAT – podatnik nie posiada w takiej sytuacji prawa do odliczenia. W związku z tym, podatek od wartości dodanej stanowi KUP (bez względu na to, czy przedsiębiorca rozpoczął procedurę jego zwrotu czy też nie).

Znaczenie dla przedsiębiorców: W omawianym wyroku, Sąd zaakceptował korzystne dla podatników stanowisko, umożliwiając zaliczanie zagranicznego VAT w KUP. Jednak organy podatkowe, jak również część sądów nie zgadza się na zaliczanie podatku od wartości dodanej do KUP w analogicznych sytuacjach.

KOMPENSATA NALEŻNOŚCI UPRAWNIA DO PRZYŚPIESZONEGO ZWROTU VAT

Wyrok WSA w Łodzi z 15.11.2011 r. (sygn. I SA/Łd 1289/11).

Teza: Na podstawie art. 87 ust. 6 pkt 1 ustawy o VAT, podatnik ma prawo do zwrotu nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w terminie 25 dni, jeśli faktury dokumentujące podatek naliczony zostały w całości zapłacone. Przy czym określenie „zapłacone” oznacza również - „uregulowane”. Jeśli więc podatnik dokonał wzajemnej kompensaty zobowiązań i należności z kontrahentem i ewentualną nadwyżkę do zapłaty wpłacił na rachunek kontrahenta, ma prawo do szybszego zwrotu VAT.

Znaczenie dla przedsiębiorców: WSA w prezentowanym wyroku zajął korzystne dla podatników stanowisko. Dzięki szerokiej interpretacji pojęcia „zapłacone”, podatnicy mogą występować o przyspieszony zwrot nadwyżki VAT naliczonego również w przypadku dokonania kompensaty wzajemnych zobowiązań. Warto pamiętać o tej możliwości, w szczególności mając na uwadze fakt, że przyspieszony zwrot VAT często może poprawić płynność finansową przedsiębiorstwa.

WYDATEK ZWIĄZANY Z ROZWIĄZANIEM UMOWY MOŻE BYĆ KUP

Wyrok WSA we Wrocławiu z 3.11.2011 r. (I SA/Wr 1264/11) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: Zmiana strategii prowadzenia działalności i chęć dostosowania sprzedaży do zmieniających się warunków rynku zmierzają w istocie do minimalizacji strat. Takie działania są analogiczne do czynności podejmowanych w celu uzyskania przychodu. Tym samym, podatnik, który rozwiązał umowę najmu, może kwotę odstępnego rozpoznać jako KUP, o ile uzasadni, iż jego decyzja miała związek z zachowaniem lub zabezpieczeniem źródeł przychodów.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Możliwość zaliczania do KUP wydatków poniesionych przez podatników w związku z reorganizacją działalności, która ma na celu dostosowanie się do zmian koniunktury wciąż budzi kontrowersje. W przedmiotowej sprawie, WSA potwierdził stanowisko podatnika, zgodnie z którym podjęte przez niego działania w czasach kryzysu gospodarczego miały na celu zmniejszenie ponoszonych strat. Zaoszczędzone środki finansowe mogły zostać przeznaczone na kontynuację działalności operacyjnej, która, dzięki dokapitalizowaniu, mogła generować dodatkowy przychód.

KARA UMOWNA Z TYTUŁU ODSTĄPIENIA OD UMOWY NIE PODLEGA ZALICZENIU DO KUP

Wyrok WSA w Warszawie z 10.11.2011 r. (sygn. III SA/Wa 369/11) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: Spółka, która decyduje się podjąć inwestycję bez należytego sprawdzenia możliwości jej przeprowadzenia, a następnie rezygnuje z podejmowanych działań, nie może zaliczyć do KUP zapłaconej w takiej sytuacji kary umownej. Omawiany brak możliwości zaliczenia do KUP kary umownej związany jest z nieracjonalnym działaniem podatnika, który w rozpatrywanej sprawie nie sprawdził planów zagospodarowania przestrzennego przed podpisaniem przedwstępnej umowy zakupu nieruchomości. Późniejsza chęć ograniczenia strat związanych z niemożnością dokonania inwestycji nie ma znaczenia, gdyż problem nie wystąpiłby w ogóle, gdyby przedsiębiorca dochował należytej staranności na etapie planowania inwestycji.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Zagadnienie możliwości zaliczania do KUP kar umownych wciąż budzi wątpliwości zarówno organów podatkowych, jak i sądów administracyjnych. W prezentowanym wyroku WSA wskazał, że kara umowna nie będzie stanowić KUP ze względu na nieracjonalność decyzji, jakie podejmował podatnik. Zasadniczo więc, można wnioskować, że przedsiębiorca będzie mógł takie kary zaliczyć do KUP, jeśli tylko wykaze, że zobowiązania nie wynikają z jego winy, a działania, jakie podejmuje są racjonalne i celowe.

OPLATA ZA LICENCJE NA OPROGRAMOWANIE KOMPUTEROWE NIE PODLEGA PODATKOWI U ŹRÓDŁA

Wyrok WSA w Warszawie z 8.11.2011 r. (sygn. III SA/Wa 613/11) – na podstawie uzasadnienia ustnego.

Teza: Aby stwierdzić, czy dochód z licencji od zagranicznych kontrahentów podlega podatkowi u źródła, należy każdorazowo posilkować się definicją należności licencyjnych, zawartą w odpowiedniej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania. Literalne odczytanie umowy polsko-niemieckiej nie wskazuje na objęcie zakresem podatku u źródła opłat za licencję na korzystanie z programów komputerowych. W konsekwencji, bez względu na regulacje zawarte w polskim ustawodawstwie (np. w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych), opłaty te nie podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Orzeczenie WSA jest kolejnym korzystnym dla podatników wyrokiem w omawianym zakresie. Nakazuje bowiem analizowanie definicji należności licencyjnych zawartych w umowach dwustronnych (w ten sposób, że należy badać, czy zawarta w nich definicja należności licencyjnych obejmuje należności za użytkowanie oprogramowania komputerowego). Niestety, organy podatkowe wciąż, bez odnoszenia się do treści umów bilateralnych, uznają, dochód uzyskiwany z użytkowania oprogramowania za należność licencyjną, gdyż jest to utwór w rozumieniu prawa autorskiego. Podatnicy muszą więc liczyć się z ryzykiem przy tego typu transakcjach.

STANOWISKO ORGANÓW PODATKOWYCH

SPOTKANIE Z KONTRAHEM W LOKALU GASTRONOMICZNYM MA ZAWSZE CHARAKTER REPREZENTACJI

Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 10.11.2011 r. (IPPB5/423-895/11-3/RS).

Treść: Za reprezentację należy uznać wszystko, co ma na celu kreowanie pozytywnego wizerunku firmy, stwarzanie dobrego jej obrazu, czy nawet nawiązanie lub podtrzymanie kontaktów handlowych. W związku z powyższym, wydatki ponoszone na spotkania biznesowe w restauracji, w której z natury rzeczy posiłki są wystawne i okazałe, nie mogą być KUP. Takowe spotkania mogłyby bowiem odbyć się np. w siedzibie kontrahenta bez zbędnego eksponowania zasobności podatnika.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Omawianą interpretację należy uznać za niekorzystną dla podatników. Co więcej, za kontrowersyjne należy uznać stwierdzenie, iż to nie cel spotkania kwalifikuje wydatek do KUP, a tylko miejsce jego odbycia. W konsekwencji, przedsiębiorcy wciąż nie mają pewności ani co do poprawności kwalifikacji wydatków ponoszonych na spotkania z kontrahentami do KUP, ani nawet co do jasnych zasad dokonywania tej kwalifikacji.

OTRZYMANIE NIEODPŁATNEJ GWARANCJI PRZEZ PODMIOT POWIĄZANY GENERUJE PRZYCHÓD Z TYTUŁU NIEODPŁATNEGO ŚWIADCZENIA

Interpretacja indywidualna Ministra Finansów z 13.10.2011 r. (DD5/033/53/RDX/10/PK-1491/2010).

Treść: Podmiot otrzymujący poręczenie od swojej spółki dominującej, bez wypłacenia jej wynagrodzenia, uzyskuje nieodpłatne przysporzenie, a zatem po jego stronie powstaje również przychód z tytułu nieodpłatnych świadczeń. Nie ma przy tym znaczenia, czy poręczyciel prowadzi profesjonalną działalność w tym zakresie. Już w momencie otrzymania poręczenia, spółka uzyskuje bowiem korzyść w postaci możliwości zaciągnięcia kredytu, za którą w warunkach rynkowych musiałaby zapłacić. Poręczyciel z kolei bierze na siebie ryzyko niewypłacalności spółki zależnej.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Minister Finansów wskazał, że nieodpłatne otrzymanie gwarancji przez podmiot powiązany stanowi przychód otrzymującego z tytułu nieodpłatnego świadczenia. W konsekwencji, podmioty, które nieodpłatnie otrzymują gwarancję lub poręczenie od innych podmiotów (w tym powiązanych) powinny liczyć się z tym, iż organy podatkowe będą twierdzić, że otrzymały przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia.

KORZYSTANIE Z FIRMOWEGO AUTA NA CELE PRYWATNE POWODUJE POWSTANIE PRZYCHODU DLA PRACOWNIKA

Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 3.11.2011 r. (IPPB1/415-703/11-4/IF).

Treść: Udostępnianie samochodu służbowego w celach prywatnych powoduje powstanie dla pracownika przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Sposób ustalania wysokości przychodu należy do kompetencji pracodawcy i jego weryfikacja nie leży w gestii organu podatkowego.

Znaczenie dla przedsiębiorców: Organ podatkowy potwierdził, że udostępnianie pracownikom aut służbowych na ich osobiste potrzeby skutkuje powstaniem po stronie zatrudnionych przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Niestety, w omawianej interpretacji organ w żaden sposób nie podjął się oceny metody, zgodnie z którą przychód miałby być wyliczany. Może to powodować powstanie istotnego ryzyka w momencie weryfikacji przez organy podatkowe prawidłowości zastosowanego przez pracodawcę sposobu określenia przychodu.

KONTAKT

Jarosław Antosik – Partner, jaroslaw.antosik@taxand.pl, tel.: +48 22 324 59 59

Michał Roszkowski – Manager, michal.roszkowski@taxand.pl, tel.: +48 22 324 59 53

